

Константин Величков

V. Жалба

Богатий нека в разкош златен плава,
той скръб и ревност не възбужда в мен;
нек името навред да се раздава
на този, кой е в славата влюбен.

Не може вече да ме оболщава
лъжливий на тщеславието сън:
познавам добрините, що раздава,
как скоро тлее техният огън.

Но колчем видя две сърца влюбени
едно за друго нежно да туптят,
от ревност, скръб и съжаленье

дор сълзи от очите ми текат:
тогава виждам що й липсало мене
и аз честит да бъда на светът.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6386>]